

Sjuk Bosma is helaas te vroeg van ons heen gegaan.

In de digitale Drachtster Courant en nog een paar digitale sites alsook op twitter van Smelne FM staat vermeld: "clubicoon van v.v. ONT Sjuk Bosma overleden". Ook de vele hartverwarmende berichten op het ONT gastenboek zeggen heel veel over hoe allen Sjuk beleefd en ervaren hebben. Teveel om op te noemen; maar toch een paar;

1) Wat sille wy Sjuk ek misse, sa'n clubmins op alle fronten. Mei echt in giel/swart hert;

2) Op zaterdag voor een wedstrijd de kantine inlopen zal nooit meer hetzelfde zijn....;

3) Ontelbare uren heeft hij voor een ieder binnen ONT in allerlei functies klaargestaan. Ik denk terug aan een bijzonder fijne man met een geel/zwart hart.

De afgelopen twee weken toen ik twee keer in Bertilla was, zag je Sjuk snel achteruitgaan; de laatste keer kreeg je nauwelijks meer contact met hem.

Nog maar een paar maanden geleden was Sjuk iedere week meerdere dagen (waaronder de maandag, vrijdag en zaterdag) actief bij ONT bezig met de vele taken die hij zeer trouw en goed vervulde.

Sjuk was een enorm enthousiaste en in hart en nieren voetbalman, i.h.b. altijd erg bij de jeugd betrokken.

Sjuk en ONT waren onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Maar, waar Sjuk was, was ook Els en andersom.

Sjuk en Els waren een "twee eenheid", zeker als ze bij ONT waren.

Daarom is het ook onvermijdelijk, nu we Sjuk herdenken, dat we het veelal hebben over Sjuk én Els.

Ruim 40 jaar heeft Sjuk vrijwilligerswerk gedaan voor "zijn" club ONT. Een groots begrip bij ONT waar echt een ieder Sjuk en Els kennen. Een geliefd stel ondanks dat ze niet met zich lieten sollen. Je kon ervan op aan. Het was vertrouwd. Meerdere voetbalgeneraties hebben Sjuk en Els als zodanig meegemaakt. Zie ook de hier aanwezigen waarbij een aantal oud ONT-ers zijn.

Je kon overigens ook niet om hen heen. En als Els het niet zinde dan werd dat je wel heel duidelijk gemaakt en deed je het een volgende keer echt niet weer. Want je wilde het met haar niet aan de stok hebben.

En als je iets gedaan wilde hebben bij de leden, bijvoorbeeld lotenverkoop, dan kon je dat het beste bij Els neerleggen, want als zij je "vroeg", nou ja, "vroeg", dan kocht je wel die loten!

Daarnaast hadden Els en Sjuk geen enkel probleem om vrijwilligers te krijgen om hen te helpen. Je "durfde" gewoon geen nee te zeggen. Je deed het gewoon.

Respect en op de juiste manier ontzag boezemden Els en Sjuk in. Ze vulden elkaar perfect aan.

Op 22 juni 1971 kwam Sjuk over van Drachtster Boys en werd hij spelend lid van ONT en heeft vele taken verricht. Een paar te noemen: begonnen als speler en later 18 jaar leider van ONT 1; 4 jaar jeugdleider; 4 jaar trainer; 5 jaar clubscheidsrechter; > 10 jaar begeleider pupil van de week; > 25 jaar kantine baas op zaterdagmorgen, bij doordeweekse wedstrijden en tijdens de bingoavonden; schoonmaak kantine meerdere keren per week. Samen met Els, echte allrounders, je kon alles aan hen overlaten. Daarnaast tientallen jaren trouwe supporter bij zowel alle thuis- en uitwedstrijden van het eerste team.

Al met al dus > 40 jaar vrijwilligerswerk!! Waar vind je ze nog!!!

Letterlijk iedere zaterdag vanaf 's morgens 7.15 waren Sjuk en Els al aanwezig bij ONT om alles in gereedheid te brengen voor aanvang van de wedstrijden. Allereerst ging de ONT vlag uit. dat was de taak van Sjuk. Daar mocht niemand zich mee bemoeien.

Wanneer dan om 8.00 uur de eersten kwamen, stond alles al gereed, zoals de koffie en gesmeerde broodjes en voetballertjes, ouders, trainers, scheidsrechters en leiders werden keurig ontvangen.

Dit deed het echtpaar dan tot ongeveer 13.00 uur waarna ze zich richten op het eerste team, ONT1.

Sjuk ontfermde zich bij thuiswedstrijden, voor, tijdens en na de wedstrijd over de pupil van de week en Els regelde ook nog even de koffieverkoop in de pauzes. Ook de derde helft maakten ze mee waarna men redelijk stipt om 6 uur huiswaarts keerde. Bijna 12 uren per zaterdag dus aanwezig bij ONT.

Sjuk en Els zorgden voor een vlekkeloos verloop gedurende de gehele zaterdag. Zij waren de vraagbaak voor vele ONT-ers en gastverenigingen over van alles en nog wat. Sjuk en Els wisten alles.

Daardoor lieten zij een perfect visitekaartje achter voor ONT. Zo werd er ook vaak over de uitstekende verzorging door Els en Sjuk bij ONT gesproken. Een echte gastheer en gastdame.

Dit deed het echtpaar zo'n 40 weken per jaar. Denk je dat eens goed in. Vele onderscheidingen zijn hem terecht ten deel gevallen, w.o.: lid van verdienste in 2010 en erelid van ONT in 2012; vrijwilliger van het jaar van heel Smallerland in het jaar 2012; onderscheiden door de voetbalbond KNVB met de zilveren speld begin dit jaar toen we Sjuk en Els op een listige wijze naar ONT moesten lokken. Daarnaast dit jaar gehuldigd tijdens 25 jaar trouwe kantine diensten.

Een man, maar zeker ook een echtpaar die je niet meer tegenkomt helaas.
De laatsten der Mohicanen.

Iedereen, maar dan ook iedereen kende Sjuk en Sjuk kende iedereen. Een begrip in voetballend Noord Nederland. Zowel bij jong als oud. Je was verbaasd over hoeveel mensen hem kenden als er zaterdag mensen van gastclubs bij ONT kwamen. Zoals al in het memoriam stond vermeld zei men dan: "Hé wêr is dat lytse mantsje?"

Respect, waardering en grote dank zijn woorden die veel gehoord zijn als men het had over Sjuk en Els.

Één van onze trainers vertelde mij vorige week dat hij vond dat hij Sjuk in Bertilla moest bezoeken omdat Sjuk zoveel gedaan had voor hèm; en dan te bedenken dat deze trainer nog maar een jaar bij ONT is. Dit zegt al genoeg en hiermee is ook weergegeven hoe vele ONT-ers Sjuk ervaren. Je kon werkelijk voor alles bij Sjuk terecht.

Namens geheel ONT kan ik zeggen dat wij Sjuk zeer, zeer dankbaar zijn en blijven voor alles wat hij voor ons allemaal en voor zijn club ONT, gedaan heeft. Een onovertroffen lange tijd van inspanningen. Een groot verlies voor, in eerste instantie Els, de kinderen, kleinkinderen en overige familie, maar ook zeker voor ONT, leden en achterban.

Hij zal zeker in vele harten en verhalen herinnerd blijven als die Sjuk die wij allen zo lang en positief ervaren hebben.

Els, wij hopen van ganse harte dat jij, op het moment dat jij denkt dat het kan, ONT trouw blijft bezoeken en daar waar mogelijk, je blijft inzetten voor ook jouw ONT.

Afgelopen maandag zei je gelukkig al dat je dat van plan bent. Je zei nog: "ik gijn net achter de geraniums zitte". Je blijft zeer van harte welkom.

Tot slot wil ik Els, de kinderen, kleinkinderen, familie en naasten, heel veel sterkte toewensen om dit grote verlies te dragen en te verwerken.

Dank voor uw aandacht.

Opeinde, 24 juli 2013